

فُوکُون (ثرا تَنگَمو)

ملے چک لہ اپوے چک یودپنی انسوک۔ کھوے منخ پو لہ فُوکُون زیر بی
انسوک۔ فُوکُون جنفی جنکینگ گوے انسوک۔ سونگسے شنگ چی کھورے اونگی
انسوک۔

يو ٺونگسے اپنی نہ اپوے جنی زان پو گوے انسوک۔ جن چک گھوتی یا
 گرونک پنگ نُو چگی ہر کین چی فیونگنی انسوک۔ فیونگسے دوسی شا چھونچی دے اپنی لہ
 کھیونگنی انسوک۔ دو کھیونگمانہ اپنی سی اپو اونے من نہ سپتق بق چی کلے یقنی انسوک۔
 اپو جنکلنگ نہ شنگ گھورے اونگسے دو ٺونگسے تنگسے اونگسید۔ گھودانگ ینسکا لہ روٹی
 بوٹی گھورے اونگسید۔ تا اپنی لہ رگنو تر قسید، فی اپو لہ درنگ شے کلے یقسے یود
 زیرے۔

تا اپنی لیگی ٺرچن چی فخرچن چی یود پنی انسوک۔ اپنی لہ اپو اونگما
 رینگسید۔ تا اپو اونگی لم پنگ ہلتا سونگسید۔ ہلتا گوانہ اپنی نہ اپو لم بیول سونگسید۔ اپنی
 ینگ لم چگی فری سونگسید۔ اپو ینگ لم چگی فری بازار لہ سونگسے شنگ پو ٺونگسے
 روٹی گھورے ننگ نُو تھونسید۔ اپو ننگ پنگ نُو چوق گو بور بانہ اپو لہ جو مہو سپتق کلنی
 تری اونید۔ لے درنگ فی اپنی لہ چنگ تھو بسید ا زیرے نہ کھو دینگ ہلتس۔ ہلتا نہ
 زنگ چکنگ نُو شے کلے تیار بیاسے یودسوک۔ اپو ہلتونخی کھہ فلو چک زوس، ینگ کھا
 باکلس۔ کھا فق گن فس، فسے نہ کھو ینگ باہر دُوس۔ ملا ننگ نُومہ سونگما ٺوخ بیاسے۔
 دیرے اپنی تھونس۔ اپنی اونگما چک اپوسی زیرس، ”یلے اپنی درنگ کھیانی جو مہو چی
 کلکسید۔“

”مید لے اپو مید زیرس۔“

”کلسید لے اپنی کلسید، نالہ پتہ گوید۔ نالہ فق تھونگمی ان۔“

”واقعی لے اپو نالہ کلسید۔ درنگ فلان می سی ہرکین فیونگسے شے تھونے
دو نالہ کلسید۔“ اپنی ہندوق لنگسے ہرژیسید۔ نی اپو لہ فق تھونگمی ان زیرے۔

”کھدانگ سولہ ہرکین بین لہ ہلتا رگوس نہ نی اپو لہ ہلتا ہلتا اونگ۔ نی
اپو سی حق پو حق پو زیر بی ان۔ نی اپو لہ فق نجوم تھونگمی ان۔“

اے حق لہ اپو سترے کھورے شنگ لہ گوے وخ پنگ چگی سی ”یری
شردے نی بو پچار سونگسید، یو لہ شو قبو لہ چک ہلتوسی“ زیرس۔ کھوانگ لہ الف نہ بے
مید پی، چھد پو شو قبو چک تھوق بر پنگ نہ فسبے کھیونگس، اہا چک دیہا چک لزوقس،
ہرکین لہ ہلتس۔ ہلتسے نہ کھوسی فلان دیڑے فیوک فیونگ، دیڑے مال فیونگ زیرے
سکلس۔ دو فیونگما نہ کھوے بوٹھیک سونگس۔ کھیرے کھیرے کھوگرونی اخوند سونگس،
کھو مشہور سونگس۔ یلے کسل دے شنگ سکے می لہ چہ سونگس؟ سوسی ہرکین فیونگنی زبغی
لقپے کھیونگس۔ سوسی غزوک چی کھیونگس۔ سوسی اشرفنی چک منس۔ سوسی نیس منس۔
یلے کسل تا اپو نہ اپنی سیٹھ گوا شروع سونگس۔ یلے کسل تا کھونگ نو دو کسے غزونی

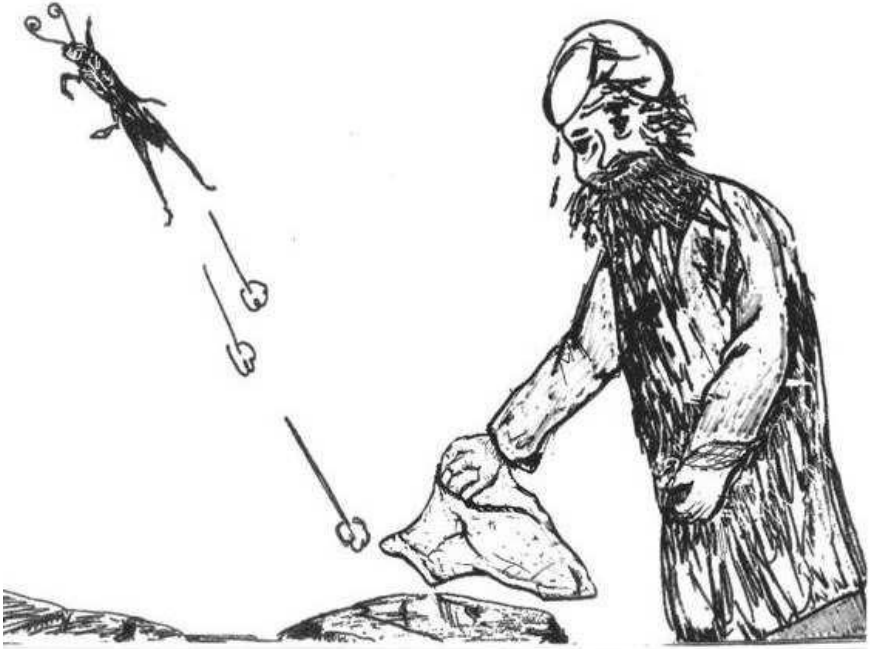
شوقبولہ ہلتین دُوس۔

دیرے ینگ رگیا ستر دچگی بادشی بوٹوے زیورات ستورس۔ دے بادشاہ پو
سی دنیائی بادشاہ گنگمی کھہ نہ بے لینمی انسوک۔ کھوسی اعلان بیاس، ”سوسی نی
بوٹوے زیورات فیونگس نہ کھولہ انعام بنید“ زیر بانہ گنگمہ سی فیونگمی کوشش بیا، سولہ سہ
مہ بیونگما۔ مہ بیونگما نہ کھوری شرط نہ زومسے گنگمہ ردبا۔ ردبین فنکسے فنکسے سوسہ اونگ
کھن چی مہ سونگس۔

گوانہ جق چک وزیر چگی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت فلان دے شہر پنگ
نو اخوند چک ننگ لو، دے اخوند پوسی چوق چوق زیر انگ لو۔ نڈانگ کھو چک
کھیونگما مہ گوا؟“

”لیانموگ اتا وزیر یانگ شوخس، گیوخسپانہ یانگ شوخس کھا بوری من نہ
یانگ لوقسے اونگ۔“ کھو ہرتے چگی کھہ جونے سونگس۔ فوکونی ننگ پوٹلے۔ کھولہ
دے اپولہ فوکون زیر بو پتہ مید پنی انسوک۔ دیرے کھو تھنگ چگی کھہ تھونس۔ دے
ملسی کھہ تھونا نہ کھولہ ژیتنگمو چک تھونگس۔ دولہ کھوتی سکتنگ فوکون زیر بی انسوک۔
کھولہ خمسس، نائی یا فوکون پوزونے کھورے گوید۔ کھولہ یو پتہ سونگس نہ لیاخمو۔ مید
نہ ناکھوے انیکہ سکیہ نہ گو بر فیسی اونید۔

دو زيرے کھولے یو بیا سے زونمو شک اونگے جندنگ نہ رومال پو فیونگے
 زونوک زیر بانہ کھو فورے اہیکھ سونگس۔ ینگ زونوک زیر بانہ فورے اہیکھ سونگس۔
 یا طریقی کھ اہیکھ نہ اہیکھ فورے سونگس، اہیکھ نہ اہیکھ فورے سونگس۔ خسوم ریم بجی
 ترمی کھ کھولے زونا تھولس۔

کھو دو جندنگ تنگس۔ تنگے نہ سونگے چک لہ ترس، ”کھتی اخونی ننگ پو گار
 یو دپنی ان؟“ زیر بانہ دے می سی اے پھقچونگ پو ان زیرے ہلتنس۔ وزیر سونگس۔

کھو تا عالم، تھود بود چنگسے یود پنی۔ وزیر تھو نانا کھو دروخس۔ وزیر ی کھو له زیرس ”یلے
 اخوند نی لقینگ نُو چی یود یو چه ان نہ زیر۔ کھیانگ له شیس نہ انعام۔ تایو مه شیس نہ
 نایا رگی کھه کھری سکے کھه نہ گولینمی ان۔“

تاکھو تخمید له چه اونید۔ مه اونگما نہ اپنی له کھو کھچیم زیر با شروع بیاس، ”فوکُون
 چگی ریسے کھه بُودس۔ نیسی ریسے کھه فلان دے ٹھگ پو بیانہ بُودس۔ خسومی ریسے
 کھه سه بُودس۔ بجی ریسے کھه تادرنگ بادشاہ نہ وزیر ی شدیا نہ ناچه بیاسے بُودے؟ تا
 درنگ نی ستروق له گوید لے اپنی“ زیرس۔

زیر با چک تا وزیر پو له خمس، ”آ واقعی فوکُونی جم چک تنگس بُودس،
 نیس تنگس بُودس، بجی ریسے کھه زونس۔ کھو واقعی فق تھونگ کھن انمنگ۔ کھوسی صحیح
 زیرس۔“ کھوانگ له نیانف انعام چی منس۔ یلے اخوند بادشاہ له ناسونگسے زیرے
 کھیانگ کھیونگما تنید۔ وزیر ناشتی کھه لوقس۔ لوقس نہ بادشاہ له زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت
 یری بوئوے زیورات مه بیونگی سوال کھوانگ مید۔ کھو یاثرے ہر ژس منس۔ ناسی
 کھو له شیسانا میدانگ زیر بو ہلتا له فوکُون چی زونے کھورے گوانہ جم چک تنگس
 نیس تنگس، بجی ریسے کھه زونس زیر بو کھو له پتہ سونگس۔ تایری بوئوے تھشہ خالی
 زیورات کھو له پتہ مه گواگار گوے؟“ بادشاہ سه تھدس۔ می له شور سونگس۔ دینے

زبردست اخوند چي ننگ لو، چوق چوق زير انگ لوزيرے۔

ديرے دے ہر کونمو دروخس۔ دو ژونمو چک انسوک۔ موسی بادشائی کھرنگ
 ڈاکہ تنگسے خسیر شمول چي کیا لبونگنگ کھورس، دے زیورات پوکھورس۔ تا موبگیو کسے
 اونگسے اخونی ننگ نوتھونس۔ ”السلام علیکم لے اخوند“ زيربانہ
 ”وعلیکم لے بوئویانگ زازوے شخص۔ چا اونگس؟“

”تا چہ بیا لے ملی آتا اخوند یانگ چوق چوق زير انگ لو، ہر کونمو نا ان۔
 گوانہ یری شزدے یانی نامہ ہلتون۔ ناسی دی خسیر شمول پوکھیونگنی ان۔“
 ”تا خیر بیو نہ نری بوئوسی لیا خمویاس۔ مید نہ ناسی ہسکے کھیانگ ہلتنی اپنا
 ینگ۔ تا خیر نا بہانے فچوید۔“

”اخواند جوبخشش نادی خسیر شمول پوکھورے اونگنی ان، نامہ ہلتنالم۔“
 ”دی زیورات پوکھیانگ کھورے سونگ۔ کھیانگ ملسے لہ یوق۔ نادے
 ملسی کھہ تھونید۔“

”تا اخوند جوبخشش یانی نا لہ ہلتون، نادے ملسی کھہ یغید۔“
 ”اوناکھیانگ سونگ، سونگسے بادشی بوئوے پلٹی اوق پنگ یوق ہے۔ مید

نہ کھیانگ ہلتنا رگوسید۔ کھیانگ بادشی کھرنگ تھونمی انا مین؟“

”نا تھونمی ان جو۔ بادشی بوٹوے خاص می ان۔ موے بسترا تنگ کھن پو

نانگ ان۔“

”اونا لیا خموننگ۔ کھیانگ بسترا تنگ سونگس نہ بادشی بوٹوے پائی کنگ لوکھی

دب پنگ یوق۔ سنیا سی دب پنگ مہ یوق ہے۔ یا نا کھیانگ ہسکے ہلتنا مید۔“ تا

دے خسیر غمول کن ہلوکس۔ ہلوکپا نہ تا کھو مست سونگس لے کسل۔ اے جق نہ اخوند

تھود بود چنگسے بادشی در بارنگ کھیس۔ دیرے اخوند نہ فسوسے بادشاہ تھونس۔ اخوند نہ

خسیری کرسی بادشاہ لہ غمولی کرسی تنگسے یودسوک۔ تا دیشے سکر زیر بی اخوند لہ ہلتا لہ

حدنگ نہ رگلے می دمسیدسوک جو۔

دیرے اخوند لہ چے بے زان بان چی تنگفی بعد لہ بادشاہ سی زیرس ”یری

شزدے یا ہر کونمو مجلس عامنگ فیونگما رگوسپی ان۔“

زیر بانہ اخونی زیرس۔ ”دونا فیونگمی مین لے کسل۔ دو لہ می ردیفی نیسپو نہ

درا نیسپا یودپنی ان۔ دو کھدانگ لہ شیسپی مین نانگ لہ شپپی ان۔ نا سی ینگ سو

کھدے گوے مین۔ بادشاہ نہ وزیر کھدے گوے ان۔“ کھو لنگس۔ لنگفا نہ بادشاہ سی

”گار گوے ان؟“ زیرس۔

زیربانہ ”یری بوٹوئید اونگمی کمرنگ شوخس“ زیرس۔ بوٹوئید اونگمی کمرنگ سونگس۔ وزیر پولہ زیرس۔ ”کھیانگ دی گدلو زدوم۔“ کھوسی دے گدلو زدمس۔ زدما نہ تھیلا چکنگ تنگے یودسوک، ہلتس۔ زیورات گنگمہ ژھنگسے یودسوک۔

یلے کسل تابادشاہ لہ گیودپہ سونگس۔ ”حرام زادانو، عالم ژامرے ناسی ردبفا ڈوکٹوک۔ کھیانی دینگ نو تنگسے یودپنی انسوک۔ تانا کھیانگ ردبید۔“

زیربانہ اخونی سی کھولہ اجازت مہ منس، ”لے کسل بلبسی لس کبھی اہارول لہ گو کبھی دیہارول لہ گو بیانہ نورنی ینگ۔ دولہ ردپس چچی چہ ان۔“ یلے کسل دے زیورات گن فیونگنی کھہ نہ اخوند دوپا چرچا سونگس۔

یلے کسل بادشاہ سی اخوند لہ زیرس، ”یانگ نری کھرنگ ڈوک۔“

زیربانہ اپوسی زیرس، ”نی اپنی سہ یود۔“ اپنی سہ دعوت بیاسے کھیونگس۔ یلے کسل تاکھونگ گوپنی دے ژل کھن پولہ گار ڈوک۔ بادشاہ نہ ژوخسا ژوخ بیاسے ڈوکس۔

دیرے جتی گن شکر و تھونس، کھو مجھہ سونگس۔ دیرے یا گرونی اخون پولہ کھو

تھونگما نہ کھا درس۔ دے اخون پوسی کھولہ منبر پنگ اونگ زیرس۔ زیربا نہ کھولہ
 اونگس۔ مہ اونگما نہ کھوسی فو لے منبر پنگ کھیروک زیرس۔ کھوسی کھو فو لیس۔ کھوسی کھو
 فو لیس۔ تا فوکون لہ چنگ نہ چنگ تمیز میدپی۔ کھورنگ چنگ میدپا نہ فوکونی منبر
 پنگ مہ گوا زیرس۔ دے اخوند پو لہ کھو پھو غو عالم چی شیشی کھولہ کھا درے چنگ
 زیربا مہ ینس۔ یا فول فولی برژہم پنگ فوکون ژینو زد مسے شورس۔ کھو شوربا نہ مہنی
 بدس۔ ”کنجر اخوند جمعی فیاق پو مہ بیا گار شورے گوے ان؟“ زیرے۔ یلے کسل
 ہر مق بق سنگ بیونگما چھمانہ مسجد پو لوقس۔ فوکون دوپا چرچا سونگس۔

میونی زیرس، ”یلے کھولہ شیشی انسوک۔ کھو بیونگما نہ ندانگ بیونگس۔ مید نہ
 ندانگ گنگمہ یا مسجد پنگ شے انسوک۔ ینگ سوسی دی اخوند پو نہ دریسے مہ
 برونگ۔“ یلے کسل فوکونی منخ پو دوپا چرچا سونگس۔ تا بادشاہ پاتر قسے کھولہ عزت
 سونگس جو۔ بادشاہی شیدا زین تھونین کھو عیش عشرتی کھہ بادشاہی کھرنگ دکھی رونگ نہ
 خیرا لے کسل۔

